

משה שבר את הלוחות או נפלו מידי?ו

בפרשת כי תשא, משתמע שהיית "תאונה" פד"א מ"ה "כיון שפרח הכתב נעשו כבדים והשליכן" תנחומא. אומנם בפרשת עקב, מרע"ה מעיד על עצמו שהוא שבר אותם בכח ובכוונה ..ואטפס בשני הלחת ואשליכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם"

בשאלה זו, כבר עסקו חכמינו ז"ל מן קדמת דנן אך בין כך ובין כך, לא ראינו שה' נזף בו או כעס עליו. יתרה מזאת, ידוע המדרש האומר שהקב"ה אמר למשה לשמור את "הפסולת", השווה הון רב, של הלוחות השניים שהוא יפסול. אם כך, מה מסתתר מאחורי מעשה זה של שבירת הלוחות? נראה לי לעניות דעתי לקשור את זה למה שנאמר "סוף מעשה במחשבה תחילה"

ידוע שמידת הזמן לא חלה בעולמות העליונים כך שעבר, הווה ועתיד משמשים בערבוביה כך שכל דבר הקורה בהווה הינו חלק מתהליך שחייב להיעשות, כי כך עלה במחשבתו ית'

בלוחות הראשונים, הלוח והכתב שניהם מעשה אלקים. הלוחות השניים מתחלקים לשניים - האבן מעשה אדם שנאמר: "פסול לך אבנים כראשנים אשר שיברת" והכתב מעשה האלקים שנאמר: "וכתבתי עליהם".

גם האדם עשוי משני חלקים - חומר ורוח, גוף ונשמה. הגוף, שמקורו מהאדמה שנאמר: "וייצר ה' אלקים את האדם עפר מן האדמה" בראשית ב' ז', ונשמה שהיא חלק אלול'ה ממעל שנאמר: "ויפח באפיו נשמת חיים" שם, וכך מעיד גם שמו של האדם, אדם מלשון אדמה וגם מלשון אדמה לעליון.

בקריעת ים סוף, בני ישראל התעלו לדרגה רוחנית גבוהה ביותר שנאמר: "זה אל'י ואנוהו", יכלו להצביע על מראות אלקיות שאפילו הנביא יחזקיאל בן בוזי לא זכה לראות. במתן תורה הגיעו בני ישראל כמעט לזיכוכ מוחלט של החומר אלא "שגרם החטא" וחזרו לכפי שהיו בתחילה.

עולה איפה שלכתחילה, לא הייתה באפשרותנו לקבל את הלוחות הראשונים ורק בסוף המעשה שעלה במחשבתו תחילה, נהיה מוכנים ומסוגלים לקבל אותם ודו"ק.